

Arrest

nr. 296 834 van 10 november 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X in eigen naam,
X en X,
handelend als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarig kind X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. WIBAULT
Henri Jasparlaan 128
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, handelend in eigen naam en samen met X als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarig kind X, op 28 april 2023 hebben ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 maart 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 juni 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 september 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. WIBAULT, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Eritrese nationaliteit te bezitten en te behoren tot de Tigrinya etnie. U bent geboren op X 1990 te Keren, Eritrea. Uw religie is christen, orthodox. U bent niet gehuwd, maar hebt een dochter T.A.G. (geboren [...] januari 2021 in Chimay, België) met uw Afghaanse partner M.F.S. (O.V nummer [...], CGVS [...]). Daarnaast hebt u nog een dochter E.G. (geboren in 2009 te Adi Grat) in Ethiopië.

Kort na uw geboorte in Keren werden uw vader en grootvader vermoord door soldaten van de Shabia/EPLF omdat ze ervan verdacht werden samen te werken met de Derg. Uw moeder vluchtte met u naar uw grootouders in Geza Banda, Asmara, en vervolgens vluchtte ze het land uit toen u twee jaar oud was. U groeide op in Khartoem, Soedan.

Uw moeder had een handel in kledij tussen Soedan en Ethiopië. Toen u ongeveer 7 of 8 jaar oud was, verhuisde u met uw moeder naar Adi Grat en Shire in Tigray, Ethiopië. U ging er tot de 6e graad naar school. Toen u 15 jaar oud was, besloot u terug te keren naar Soedan omdat u geen goede relatie had met uw stiefvader Asafa. In Khartoem werkte u als huismeid. In 2009 beviel u van een dochter E.G. in Adi Grat, nadat u verkracht was geweest in Soedan door de Eritreër G.S.E.. Toen u 21 of 22 jaar oud was kon u met een vals Ethiopisch paspoort en een werkvisum naar Saudi-Arabië reizen om er bij een familie te werken als huismeid. U werkte er 8 jaar en besloot dan terug te keren naar Adi Grat, Ethiopië omdat de gezondheid van uw moeder achteruitging en omdat de echtgenoot en tienerzonen van de familie waarvoor u werkte in Saudi-Arabië u begonnen lastig te vallen. In januari 2020 verliet u Ethiopië omdat de situatie in Tigray niet goed was en omdat u niet terug kon keren naar Eritrea.

U reisde met een vals Ethiopisch paspoort en een visum geregeld door de smokkelaar naar Turkije. Vanuit Turkije reisde u met een opblaasboot naar Griekenland. Onderweg op zee in de boot leerde u uw huidige partner M.F.S. kennen. Bij aankomst in Griekenland diende u op 09 juli 2020 een verzoek om internationale bescherming in. Diezelfde maand begon u een relatie met M.F.S.. Hierna verbleef u in het Moria kamp. Na de brand in Moria in september 2020, werd u door de Griekse autoriteiten ondergebracht in een hotel in Athene. Op 23 september 2020 werd u internationale bescherming toegekend, zonder dat u ooit een interview moest doen. U kreeg een Griekse verblijfskaart geldig voor 3 jaar, een reisdocument geldig voor 5 jaar en een sociale zekerheidsnummer (AMKA). Vervolgens moest u het hotel verlaten. Met 17 habesha vriendinnen vond u een huurwoning in de Amerikis wijk in Athene. Uw partner M.F.S. was nog minderjarig en verbleef nog steeds in een hotel waar hij door de Griekse autoriteiten werd ondergebracht. In februari 2021 ontdekte u dat u zwanger was van uw partner M.F.S.. Toen de Afghaanse vrienden van uw partner dit te weten kwamen, begonnen ze u te belagen, te intimideren en te bedreigen omdat ze het niet vonden kunnen dat u als christelijke habesha vrouw een half-Afghaans kind zou krijgen. De vrienden kwamen 's nachts op uw deur bonken, ze beledigden u voortdurend, en éénmaal deed één van de Afghaanse vrienden zelfs iets in uw drinken om de zwangerschap te verstoren. Uw partner geraakte meermaals verward in gevechten met zijn vrienden omdat ze u beledigden. Hij belandde als gevolg hiervan twee keer in de gevangenis, maar werd snel weer vrijgelaten wanneer de medewerkers van het centrum naar het politiekantoor kwamen. Door de constante belaging van de Afghaanse vrienden van uw partner, kwam ook uw relatie met uw huisgenoten onder spanning te staan. U vreesde dat ook uw habesha gemeenschap het niet zou aanvaarden dat u een relatie hebt met een Afghaan en samen een kind krijgt. In mei 2021 deed uw partner M.F.S. u een aanzoek. In juni 2021 besloot u omwille van de problemen met de Afghaanse vrienden van uw partner Griekenland te verlaten. U reisde met uw Griekse reisdocumenten legaal naar België en kwam op 10 juni 2021 aan in België. U verbleef eerst een periode in het Sister House en diende vervolgens op 30 september 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legde u een email neer van uw advocaat met betrekking tot uw huidige gezinssituatie, met in bijlage foto's van u en uw partner in Griekenland, de geboorteakte van uw dochter T.A.G., en een document met betrekking tot de Dublinprocedure van uw partner M.F.S.. Daarnaast legde u enkele medische documenten neer met betrekking tot uw zwangerschap van uw dochter T.A.G., en tot slot ook een attest van de psycholoog dd. 08/11/2022.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

In de vragenlijst "Bijzondere procedure noden" DVZ dd. 05/11/2021 gaf u aan dat u diabetes hebt, dat u acht maanden zwanger bent en uitgerekend bent voor 14/12/2021. U beviel van uw dochter op [...] januari 2021. Het eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS dd. 10/11/2022 werd ingepland ruimschoots na de bevalling van uw dochter. Uit de bevraging op het CGVS bleek verder dat de diabetes waarvan u melding maakte op de DVZ in de Vragenlijst "Bijzondere procedure noden", een zwangerschapsdiabetes betrof, waar u op heden geen last meer van ondervindt (notities van het persoonlijk onderhoud dd. 10/11/2022

(hierna NPO1) p. 2). Bijgevolg kunnen uit bovengenoemde elementen geen actuele bijzondere noden meer blijken.

U bij aanvang van het eerste persoonlijk onderhoud dd. 10/11/2022 gevraagd naar uw medische condities vermeldde u daarnaast dat u lijdt aan een depressie omdat u samen met uw partner op een nogal afgelegen locatie verblijft en dat u het sociaal contact mist met uw gemeenschap. U verklaarde angst en stress te hebben, een beperkte eetlust te hebben en niet goed te slapen (NPO1 p. 2). U heeft ook stress omdat u geen nieuws heeft over de situatie van uw familie in Ethiopië (NPO1 p. 2, 5, 26). U verklaarde dat u psychologische begeleiding krijgt en reeds vier keer naar de psycholoog ging. U had het attest van de psycholoog niet bij en verklaarde dat u dit via uw advocaat naar het CGVS zou opsturen (NPO1 p.6). U op het CGVS gevraagd of u zich fysiek en mentaal goed voelt om het interview af te leggen, verklaarde u bevestigend. U verder door de protection officer gevraagd of u bepaalde moeilijkheden of medische condities heeft die een impact kunnen hebben op uw interview, verklaarde u "nee" (NPO1 p.2). Uit de notities blijkt verder dat het persoonlijk onderhoud op een normale wijze kon plaatsvinden. U maakte nergens melding van enige moeilijkheden die u zou ondervonden hebben waardoor u niet in staat was om op een zelfstandige en volwaardige wijze deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud. Ook op het einde van het interview gaf u aan alle vragen goed te hebben begrepen en had u niets toe te voegen (NPO1 p.26).

Met betrekking tot uw mentale problemen legde u na afloop van het eerste persoonlijk onderhoud via email een attest neer van de psycholoog. Het attest van de psycholoog S. M. dd. 08/11/2022 vermeldt dat u twee gesprekken hebt gehad, respectievelijk op 3 en 24 oktober 2022. In het attest wordt vermeld: "Madame souffre d'un isolement très spécifique au vu de son union avec un homme afghan, ayant donné naissance à une petite fille. Elle a un vécu de rejet important et craint cela de quiconque au vu de son expérience personnelle proche. Madame a accouché seule en Belgique et a été hébergée à la Sister's House à Bruxelles, où son mari l'y a rejointe avant qu'ils soient pris en charge ensemble en ILA, où tout semble insurmontable pour Madame: loin de tout, toute seule. Madame est perturbée et est dépassée par la réalité qui est la sienne, elle fonctionne en mode repli. Madame est assez confuse dans ses déclarations, la chronologie est perturbée. Des éléments de Grèce, de Belgique se mélangent. Madame dit ne pas manger, ne pas dormir. On peut suspecter un PTSD, en lien avec le parcours migratoire de Madame"

In dit document worden uw psychologische problemen op summiere wijze besproken en dit op basis van slechts twee gesprekken. Er wordt vermeld dat u nogal verward bent in uw verklaringen en dat de chronologie verstoord is, dat elementen van Griekenland en België zich vermengen. Het document stelt op summiere wijze dat er een vermoeden is van een PTSD, doch attesteert geen concrete diagnose. Evenmin wordt nader toegelicht op welke manier de verwardheid in uw verklaringen zich voordoet, noch wanneer deze verwardheid zich voordoet en in welke mate, noch op welke manier deze gelinkt zou zijn aan een concreet gediagnosticeerd psychologisch probleem. In dit document wordt niet geattesteerd dat er bijzondere procedurele noden dienen toegekend te worden. Evenmin blijkt dit impliciet uit dit document.

Desalniettemin werd tijdens het persoonlijk onderhoud rekening gehouden met uw psychologische toestand. Bij aanvang van het tweede persoonlijk onderhoud werd door de protection officer geïnformeerd naar uw mentale toestand, waarop u aangaf dat u zich fysiek en mentaal in orde voelde om het interview af te leggen (NPO2 p. 2). U werd ook de mogelijkheid gegeven om een pauze te vragen wanneer u dit wenste (NPO2 p.2). Op verschillende momenten tijdens het tweede persoonlijk onderhoud gaf u aan dat u zich bepaalde zaken niet meer herinnert (NPO2 p. 6, 9, 13), zaken die u zich nochtans wel herinnerde tijdens het eerste persoonlijk onderhoud (NPO1 p.8-10), zoals bijvoorbeeld uw verblijfplaatsen doorheen uw levensloop, of het geboortjaar van uw eerste dochter (NPO1 p.10). U verklaarde dat u moeite hebt om zich dingen te herinneren omwille van uw depressieve toestand, omdat u ongerust bent over uw dochter, moeder en zus in Tigray (NPO2 p. 6,9,13). Echter, de door u verklaarde geheugenproblemen worden op geen enkele manier geattesteerd. Het door u neergelegde psychologische attest vermeldt enkel op summiere wijze dat uw verklaringen nogal verward zijn, en de chronologie verstoord is, doch stelt niet dat er sprake is van een geheugenprobleem, en evenmin dat dit geheugenprobleem zich omwille van uw ongeruste en depressieve toestand zich dermate manifesteert over uw gehele levensloop, inclusief belangrijke gebeurtenissen zoals de geboorte van uw eerste dochter. Behalve de door u vermelde problemen om zich bepaalde zaken te herinneren en het feit dat u zich in een slechte toestand voelt, dient te worden vastgesteld dat het persoonlijk onderhoud op een normale wijze plaatsvond. Er werden u doorheen het persoonlijk onderhoud heldere en eenvoudige vragen gesteld. Wanneer u moeite had zich dingen te herinneren, werd u de tijd gegeven om rustig na te denken, of werd u door de protection officer op weg gezet of werd de vraag op een andere manier gesteld om u zich zaken te helpen herinneren (NPO

p. 10, 13). U maakte nergens melding van bijzondere moeilijkheden die u zou ondervonden hebben waardoor u niet in staat was om op een zelfstandige en volwaardige wijze deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud. Op het einde van het persoonlijk onderhoud had u geen opmerkingen over het verloop van het onderhoud, behalve dat u zich momenteel in een slechte toestand voelt (NPO2 p. 20). U verklaarde dat u zowel de tolk als de vragen steeds goed begrepen had (NPO2 p.20).

Uw advocaat stelde aan het einde van het persoonlijk onderhoud de vraag om rekening te willen houden met het feit dat u zeer gestresseerd bent en dat dit mede aan de oorzaak ligt van het feit dat u zich bepaalde details niet kan herinneren (NPO2 p. 20).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen, en de informatie ter beschikking in het administratief dossier, blijkt dat u **op 23 september 2020 internationale bescherming werd verleend door Griekenland** (zie Eurodac Marked Record). Een persoon die internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland, valt niet onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980, tenzij hij aantoonst dat hij zich niet meer kan beroepen op de internationale bescherming verleend door deze staat. In dit geval hebt u genoegzaam aangetoond dat u zich niet langer onder de bescherming van Griekenland kunt stellen. Op [...] 2021 werd immers uw dochter T.A.G. geboren in Chimay, België uit uw relatie met uw Afghaanse partner M.F.S. (O.V nummer [...], CGVS [...]). Aangezien uw partner M.F.S. geen verblijfsstatus heeft in Griekenland en hij in België vooralsnog niet officieel erkend is als de vader van T.A.G. zou u bij terugkeer naar Griekenland de facto een alleenstaande moeder zijn, hetgeen kan worden beschouwd als een bijzondere individuele kwetsbaarheid. **Aangezien u bij terugkeer naar Griekenland vanwege uw bijzondere kwetsbaarheid als de facto alleenstaande moeder mogelijks buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie, valt u bijgevolg onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de voormelde wet en moet uw verzoek om internationale bescherming worden onderzocht ten opzichte van uw land van herkomst.**

Na een onderzoek ten gronde, dient echter te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van zijn procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (NPO2 p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Eritrese nationaliteit. Dit is nochtans belangrijk voor de beoordeling van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Identiteit, nationaliteit en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke verzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vrees voor vervolging of het risico van ernstige schade ingeroepen wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevraagd en beoordeeld. Indien u beweert de Eritrese nationaliteit en herkomst te hebben, dan dient uw ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van Eritrea te worden beoordeeld. Indien de verklaringen over de voorgehouden Eritrese

nationaliteit en herkomst niet aannemelijk geacht worden, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk en dient de commissaris-generaal te besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

In casu dient te worden vastgesteld dat u uw beweerde Eritrese nationaliteit en Eritrese origine niet aannemelijk wist te maken.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u geen enkel document voorlegt waaruit kan blijken dat u de Eritrese nationaliteit hebt of werkelijk een Eritrese origine heeft. Bovendien worden uw verklaringen over uw vermeende Eritrese origine ondermijnd door de informatie die door het commissariaat werd teruggevonden op uw facebookprofiel.

U verklaarde geboren te zijn te Keren op 1 januari 1990 (NPO1 p. 7-8, NPO2 p.8). U werd in Keren geboren, omdat uw vader op dat moment als soldaat in Keren was gestationeerd (NPO2 p. 5, 8). Uw ouders zelf zouden oorspronkelijk afkomstig zijn van Segeneyti (gelegen in het huidige Eritrea) en uw moeder zou opgegroeid zijn in Asmara, wijk Geza Banda omdat haar vader (uw grootvader) soldaat was en voor zijn werk naar Asmara moest verhuizen (NPO1 p.11). Toen u twee jaar oud was vluchtte u samen met uw moeder van Asmara naar Soedan (NPO1 p.8).

U verklaarde dat u een geboorteakte had van Keren, waarop stond dat u de Eritrese nationaliteit had, maar dat deze verloren ging in de brand in Moria in Griekenland (NPO2 p.8, NPO1 p.5, 13). **Het feit dat u een geboorteakte zou hebben gehad van Keren waarop stond dat u de Eritrese nationaliteit hebt (NPO2 p. 8), is een anachronisme die niet klopt met de beschikbare landeninformatie.** Volgens de beschikbare informatie werd Eritrea immers de facto onafhankelijk op 24 mei 1991, toen het EPLF (Eritrean People's Liberation Front) Asmara veroverde op de Ethiopische troepen van het Derg regime. **Eritrea werd zelfs pas officieel onafhankelijk na een volksreferendum in 1993** onder supervisie van de Verenigde Naties (zie EASO COI Report – Country Focus Eritrea (mei 2015); ICG Africa Report n°153 – Ethiopia: Ethnic Federalism and its discontents (Sep 2009)). **Bijgevolg werd u geboren vóór de onafhankelijkheid van Eritrea, toen Keren nog deel uitmaakte van Ethiopië.** Dat op uw geboorteakte dan ook de Eritrese nationaliteit zou hebben gestaan, terwijl Eritrea toen nog niet eens bestond, is allerm minst logisch. U geconfronteerd met deze vaststelling, bracht u geen fundamentele verklaring aan voor dit anachronisme en herhaalde u louter "Op mijn doopakte stond het wel, er stond op: "geboorteplaats: Keren, nationaliteit: Eritrees" Het stond er op ik ben zeker." (NPO2 p.9).

Op tweejarige leeftijd vluchtte u samen met uw moeder uit Asmara weg en gingen jullie naar Khartoem, Soedan. **Op het moment van uw vlucht in 1992 was Eritrea nog steeds geen officiële aparte staat, de facto zouden u en uw moeder bij aankomst in Soedan dus nog de Ethiopische nationaliteit hebben gehad.** U verklaarde dat uw moeder de Eritrese nationaliteit had. U gevraagd hoe uw moeder de Eritrese nationaliteit kreeg, verklaarde u "Omdat haar beide ouders Eritreeërs waren, en ze werd geboren en groeide op in Eritrea" (NPO2 p.9). Het klopt dat volgens de nationaliteitswetgeving, die in 1992 bij de vorming van de Eritrese staat werd opgesteld, personen met een moeder of vader van Eritrese origine de Eritrese nationaliteit kunnen hebben. Verder staat er in diezelfde wetgeving gestipuleerd dat "Any person who is Eritrean by birth, resides abroad and possesses foreign nationality shall apply to the Department of Internal Affairs if he wishes to officially renounce his foreign nationality and acquire Eritrean nationality or wishes, after providing adequate justification, to have his Eritrean nationality accepted while maintaining his foreign nationality." (zie landeninformatie - Eritrean Nationality Proclamation. (No. 21/1992)).

Echter, het dient te worden opgemerkt dat u ten eerste op geen enkele manier hebt aangetoond dat één van uw ouders werkelijk van Eritrese origine is. Daarentegen legde u niet alleen inconsistente verklaringen af over de geboorteplaats van uw moeder, maar zijn uw verklaringen zelfs ronduit tegenstrijdig met informatie die door het commissariaat werd teruggevonden op één van uw facebookprofielen en die een compleet ander beeld schetst over uw werkelijke origine.

U verklaarde op het CGVS dat zowel uw vader als uw moeder is geboren in Segeneyti (dat in het huidige Eritrea is gelegen) (NPO1 p.11). Bij de DVZ verklaarde u nochtans dat uw moeder werd geboren in Asmara (zie verklaring DVZ dd. 05/11/2021). Na confrontatie over uw verschillende verklaringen, verklaarde u dat u bedoelde dat uw moeder is opgegroeid in Asmara (NPO1 p. 12), hetgeen de inconsistentie in uw verklaringen mogelijks zou kunnen verklaren. **Echter, uit de informatie die werd teruggevonden op één van uw facebookprofielen blijkt een heel ander beeld over de origine van uw ouders.** Op 30 juni 2017 plaatste u namelijk zelf op de tijlijn van uw facebookaccount "Semhar Amene" het volgende bericht:

"Mijn naam is S.W., geboren in Keren, Mariam Da'arit. Op dit moment verblijf ik in Ethiopië. **Mijn vader, kapitein W.B., zijn land in Gojam Finote Selam, en mijn moeder, A.T.A., haar land in Gondar, Ethiopië.** Als je deze mensen kent, help ons alstublieft via dit nummer [opsomming telefoonnummers]". (NPO2 p. 18 & informatie toegevoegd aan het administratief dossier)

U geconfronteerd met dit facebookbericht bevestigde u dat u het hierboven geciteerde bericht zelf plaatste samen met de foto's (NPO2 p.18). U verklaarde echter dat de foto en de naam die u bij het bericht postte, de vader van uw zus S. is (dus uw stiefvader) met een vriend, en dat u dit bericht postte omdat uw zus haar vader wou vinden. U verklaarde dat uw stiefvader langs één kant in zijn familie van Gojam afkomstig was, en dat u het bericht op facebook plaatste omdat u probeerde hem te vinden. U verklaarde dat u uw eigen naam aanpaste naar S.W. zodat mensen u zouden helpen, omdat de naam van uw stiefvader W. is. Daarnaast verklaarde u dat u de geboorteplaats van uw moeder aanpaste naar "Gondar", omdat uw moeder niet wil herkend worden als Eritrese (NPO2 p. 18-19). Het dient echter te worden opgemerkt dat uw verklaringen over deze manifeste tegenstrijdigheden allerminst overtuigen. Ten eerste verklaarde u in uw eerdere verklaringen op het CGVS dat uw stiefvader A. heette en dat u niet helemaal zeker was omdat u niet samen met hem opgroeide (NPO1 p.9). Dat u nu dan ook vol overtuiging verklaart dat uw stiefvader W. heette, en in de facebookpost zelfs zijn volledige naam zou hebben geschreven is compleet tegenstrijdig aan uw eerdere verklaringen. Ten tweede verklaarde u ook op het CGVS dat uw stiefvader is overleden in de periode dat u naar Saudi-Arabië bent vertrokken, toen u 21 à 22 jaar was, dus ruim vóór 2017 (het jaar waar u de facebookpost plaatste). U verklaarde zelfs dat het overlijden van uw stiefvader ervoor zorgde dat uw moeder er financieel alleen voor kwam te staan, en dat dit er mede toe heeft geleid dat u in Saudi-Arabië bent gaan werken om uw familie mee te helpen ondersteunen (NPO1 p. 10). Uw verklaring dat u dit facebookbericht hebt gepost om uw stiefvader te zoeken staat hier dan ook haaks op. **Meer waarschijnlijk is dat de informatie in dit facebookbericht uw eigen ouders betreft, en dat zij respectievelijk afkomstig zijn van Gojam Fenote Selam en Gondar in de Ethiopische Amhara regio. Daarmee wordt de geloofwaardigheid van uw beweerdelijke Eritrese herkomst reeds danig op de helling gezet.**

Verder dient nog te worden opgemerkt dat uw verklaringen over de oorzaak van het vertrek van u en uw moeder uit Keren en Asmara uiterst opmerkelijk zijn in de context van de Eritrese onafhankelijkheidsstrijd en verder twijfel zaaien over uw beweerd Eritrese origine. Bovendien zijn er verschillende elementen die er daarentegen op wijzen dat uw familie mogelijks banden had met het Ethiopische regime. Zo verklaarde u dat u in Keren was geboren omdat uw vader er als soldaat was gestationeerd. Ook uw grootvader was in Asmara komen wonen omwille van zijn werk als soldaat en undercover agent. Kort na uw geboorte moest u echter wegvlugten samen met uw moeder, omdat uw vader én uw grootvader langs moederszijde beiden werden gedood door het Eritrese bevrijdingsfront (EPLF), omdat ze ervan verdacht waren spionnen te zijn voor de Derg, het toenmalige Ethiopische regime (NPO1 p.8, NPO2 p.5). **De periode waarin uw vader en grootvader vóór uw geboorte en op het moment van uw geboorte als soldaat in Keren en Asmara waren gestationeerd, komt overeen met de periode waarin deze steden nog in handen waren van het Ethiopische regime.** Uit de beschikbare informatie blijkt immers dat het EPLF het Ethiopisch leger versloeg in Afabet in 1988, waarna verschillende belangrijke Ethiopische legerbasissen in Eritrea werden opgedoekt. Vanaf dat moment bleef enkel nog de driehoek Keren-Asmara-Massawa onder controle van het Ethiopische leger. Toen het Ethiopische garnizoen in Asmara zich op 25 mei 1991 overgaf aan de Eritrese troepen, bleven er nog ongeveer 75.000 Ethiopische soldaten achter in Keren en Asmara die zich een weg richting Soedan moesten uitvechten. Hierbij werden velen gedood of gevangen door het EPLF (zie landeninformatie: artikel HSKF – "Ethiopia (ELF, ELF-PLF, EPLF) 1964–1991"). **Al deze elementen wijzen er op dat uw familie mogelijks banden had met het Ethiopische Derg regime en dus in het kader van diens strijd tegen de Eritrese onafhankelijkheidsbeweging zijn verhuisd naar plaatsen in het huidige Eritrea, zoals Keren en Asmara.** Dit zou dan ook verklaren waarom u en uw familie genoodzaakt waren te vluchten op het moment dat het EPLF Asmara veroverde op 24 mei 1991 en daarmee de onafhankelijkheid uitriep voor Eritrea. Zelfs als zou uw moeder na haar vlucht uit het pas-onafhankelijk verklaarde Eritrea aanspraak kunnen maken op de Eritrese nationaliteit omwille van haar Eritrese origine – zoals u beweerde –, dan nog is het uiterst opmerkelijk dat ze hiervoor zou kiezen. Immers, kan niet worden ingezien om welke reden uw moeder de Eritrese nationaliteit zou aannemen, als haar eigen echtgenoot en eigen vader net werden vermoord door de stichters van de nieuwe Eritrese staat.

Ten tweede hebt u op geen enkele manier aangetoond dat u of uw moeder zich ooit als Eritreeërs staatsburgers hebben laten registreren, noch in Ethiopië, noch in Soedan. Ook het feit dat u hier nooit een poging toe zou moeten hebben ondernomen is niet aannemelijk.

In Khartoem woonde u als vluchteling tot uw 7 of 8 jaar oud, waarna u samen met uw moeder verhuisde naar Adi Grat in de Tigray regio in Ethiopië (NPO1 p.8 -9, NPO2 p. 10).

In Ethiopië ging u tot de 5e of 6e graad naar een publieke school in Adi Grat (NPO1 p.9, NPO2 p. 10). Omdat u in Ethiopië niet goed overeenkwam met uw Ethiopische stiefvader besloot u op uw 15 jaar (in 2005) terug te keren naar Khartoem in Soedan. Daar werkte u gedurende drie en een half jaar als huismeid (NPO1 p. 9). U verklaarde dat u zich – voor zover u weet –in Soedan nooit ging registreren als vluchteling en dat u er geen documenten had, behalve een 'bitaka', een soort lokale passing-permit in Khartoem die u kon kopen voor 20 Soedanese pond (NPO2 p. 11). U verklaarde dat niemand er om gaf om uw identiteitskaart te checken in de periode dat u in Soedan woonde (NPO2 p. 11).

Op basis van uw verklaringen kan worden opgemaakt dat u in Tigray, Ethiopië hebt gewoond van uw zevende of achtste jaar tot uw vijftiende (komt overeen met 1997 – 2005), van uw achttiende (2008) tot drie maanden na de geboorte van uw eerste dochter [...] in 2009, en van 2019 tot uw definitieve vertrek op 1 januari 2020 (NPO1 p.8-10, 14). Op basis van de informatie gevonden op uw verschillende facebookprofielen, kan worden toegevoegd dat u ook in 2018 in Ethiopië verbleef. U postte immers verschillende foto's in 2018 van uzelf met familieleden in Ethiopië in 2018, alsook foto's van uzelf in afstudeerkledij in maart 2018, foto's van uzelf op Ashenda vieringen in 2018 en foto's waarbij u aanwezig bent op een bijeenkomst van in het geel geklede Wolwalo voetbalsupporters, de voetbalclub van de Adi Grat Universiteit (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier)(NPO2 p. 17-18).

U gevraagd welke documenten u had gedurende uw verblijf in Ethiopië, verklaarde u dat u nooit enige documenten had. Op een bepaald moment zou u wel een vals Ethiopisch paspoort hebben bekomen op uw naam via een smokkelaar om naar Saudi-Arabië te reizen. U gevraagd of u zich in Ethiopië ooit ergens ging registreren, bij de gemeente of andere autoriteiten, verklaarde u "nee" (NPO2 p. 11). U gevraagd of u ooit iets van verblijfsdocumenten hadden of een toestemming om in Ethiopië te verblijven, verklaarde u dat u nooit een document had van Tigray (NPO2 p. 12). ***Het is niet aannemelijk dat u als Eritrese nooit enige documenten zou hebben gehad om in Ethiopië te verblijven, noch dat u nooit enige moeite zou hebben gedaan om deze documenten te bekomen.*** Immers, zo blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier (COI Focus Eritreërs in Ethiopië p.13 ; EASO rapport Country Focus Eritrea 2015), dat er in 1998 – toen u reeds met uw moeder in Adi Grat in de Tigray regio woonde – vanwege een grensgeschil een regelrechte oorlog ontstond tussen Ethiopië en Eritrea. Eritreërs in Ethiopië werden bestempeld als potentiële verraders of spionnen en massaal teruggestuurd naar hun land van oorsprong. Andere informatie geeft aan dat ongeveer 155 000 Eritreërs uit Ethiopië werden gedeporteerd naar hun thuisland (EASO rapport Country Focus Eritrea 2015, p.16). ***Eritreërs en Ethiopiërs van Eritrese origine die achterbleven in Ethiopië, moesten zich vanaf augustus 1999 als vreemdeling laten registreren bij de immigratiediensten.*** Ze kregen een verblijfsvergunning (gele kaart) die zes maanden geldig was en die aanvankelijk geen recht gaf op medische of sociale hulp. Ze raakten ook hun Ethiopische nationaliteit kwijt. Na het staakt-het-vuren van juni 2000 werden de deportaties van Eritreërs door de Ethiopische autoriteiten stopgezet. En vanaf 2003 – u woonde toen nog steeds in Ethiopië – konden Eritreërs die in Ethiopië wonen, maar hun Ethiopische nationaliteit kwijtraakten, hun nationaliteit onder bepaalde voorwaarden terugkrijgen, en ***inwoners van Ethiopië met de Eritrese nationaliteit konden een permanente verblijfsvergunning krijgen***, waardoor ze het recht verwerven om te werken, eigendommen te bezitten en gebruik te maken van sociale voorzieningen (zie COI Focus Eritreërs in Ethiopië p.3). ***Gelet op bovenstaande objectieve informatie, dient te worden besloten dat, indien u werkelijk de Eritrese nationaliteit had, of als iemand van Eritrese origine met de Ethiopische nationaliteit in Ethiopië woonde, het niet aannemelijk is dat u nooit enig document zou hebben gehad. Evenmin dat u hier nooit enige stappen toe zou hebben genomen.*** Dit indachtig is het dan ook des te opmerkelijk dat u, zonder enig document, wel tot de 6e graad naar een publieke overheidsschool zou zijn kunnen gaan (NPO1 p.9). Zo is het op zich weinig geloofwaardig dat u zich in een school van de overheid kon inschrijven, zonder dat u geregistreerd bent bij de lokale administratie.

In het licht van bovenstaande opmerkingen is het bovendien uiterst opmerkelijk dat u enerzijds nooit enig document hebt gehad om als Eritrese in Ethiopië te verblijven, maar anderzijds wel in bezit was van een zogenaamd 'vals' Ethiopisch paspoort, verkregen via een smokkelaar, met uw eigen naam erop (NPO1 p. 10, NPO2 p. 11,14). Een paspoort dat er bovendien zo authentiek moet hebben uitgezien dat u erin bent geslaagd om er meerdere keren mee internationaal te reizen. U verklaarde immers dat u het paspoort gebruikte met een visum om te werken in Saudi-Arabië, én dat u het valse paspoort gebruikte om naar Turkije te reizen in januari 2020 (NPO1 p. 10, NPO2 p. 11,14). Hier dient overigens nog te worden opgemerkt dat een Ethiopisch paspoort 5 jaar geldig is (zie informatie toegevoegd aan het administratief

dossier), hetgeen dan ook haaks staat op uw bewering dat u in een tijdspanne van ongeveer 10 jaar, twee keer internationaal met hetzelfde paspoort kon reizen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk over de Eritrese nationaliteit te beschikken. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit en nationaliteit van Eritrea kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw nationaliteit, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit, waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en nationaliteit en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 10/01/2023 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen, en dit zeker aangaande uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten (NPO2 p.2). U werd in de loop van het persoonlijk onderhoud en op het einde van het persoonlijk onderhoud zelfs uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat het niet aannemelijk is dat u de Eritrese nationaliteit bezit (NPO2 p.9, 19). U werd er op gewezen dat u reeds bent geboren vóór de Eritrese onafhankelijkheid, en bijgevolg dus niet automatisch de Eritrese nationaliteit bezit (NPO2 p.9). Daarnaast werd u aan het einde van het persoonlijk onderhoud, nogmaals geconfronteerd met het feit dat er twijfels zijn omtrent uw beweerde Eritrese nationaliteit. Daarbij werd u zelfs uitdrukkelijk de vraag gesteld of u niet eigenlijk de Ethiopische nationaliteit bezit, waarop u bevestigde dat u **niet** de Ethiopische nationaliteit heeft (NPO2 p.19).

Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke nationaliteit, dat de kern van uw asielerelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

Het feit dat u uw verklaringen in de taal Tigrinya heeft afgelegd vormt geen afdoende bewijs van uw beweerde Eritrese nationaliteit, omdat Tigrinya niet alleen in Eritrea wordt gesproken – waar er zo'n 2,5 miljoen Tigrinyasprekers zijn (zie info toegevoegd aan het administratieve dossier), maar eveneens in een aanzienlijk deel van Ethiopië – waar er zo'n 4,3 miljoen Tigrinya-sprekers zijn (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier), hetgeen bijgevolg geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

Het gegeven dat u in Griekenland erkend werd als vluchteling met de Eritrese nationaliteit, is geen bewijs dat u deze nationaliteit ook daadwerkelijk bezit. Het dient daarentegen te worden opgemerkt, dat u in Griekenland een verblijfsvergunning werd toegekend op bedrieglijke gronden, aangezien uit de vaststellingen hierboven blijkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt werkelijk de Eritrese nationaliteit te hebben. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat er in Griekenland geen degelijk en diepgaand onderzoek werd gevoerd naar uw nood aan internationale bescherming ten aanzien van Eritrea, u verklaarde immers dat u er een verblijfsstatuut werd toegekend **zonder ooit een interview te hebben gedaan** (NPO1 p. 16). Zo verklaarde u: " Toen ik in Moria kamp was, dan woonde ik daar, maar na de brand waren we bijna 2 weken dakloos, zonder eten, zonder financiële steun van de overheid, dan van daar namen ze ons naar de hotels. Nadat we naar de hotels werden gebracht, begonnen we daar te wonen, en ze brachten documenten, en gaven ID kaarten en paspoorten aan iedereen, aan elk van ons. Dan zeiden ze dat we vanaf nu onze eigen boontjes moeten doppen, dat we voor onszelf moeten zorgen. Ik deed zelfs geen interview." (NPO1 p. 16)

Ter staving van uw verzoek legde u een email neer van uw advocaat met betrekking tot uw huidige gezinssituatie, met in bijlage foto's van u en uw partner in Griekenland, de geboorteakte van uw dochter T.A.G., en een document met betrekking tot de Dublinprocedure van uw partner M.F.S.. Deze documenten betreffen louter uw gezinssituatie in België en uw situatie in Griekenland en zijn aldus niet relevant om een ander licht te werpen op bovenstaande beoordeling ten aanzien van uw beweerde Eritrese nationaliteit. De door u neergelegde medische attesten werden reeds meegenomen in de beoordeling en

reeds hierboven besproken. Ook de informatie uit deze attesten kan geen ander licht werpen op bovenstaande beoordeling.

In hoofde van uw dochter T.A.G. (geboren [...] 2021 in Chimay, België) haalde u ten aanzien van Eritrea een vrees aan die in het verlengde ligt van uw eigen vrees ten opzichte van Eritrea. U verklaarde: "Als ik niet naar Eritrea kan reizen, dan kan mijn dochter er ook niet gaan, want niemand kent haar daar; de Eritrese overheid kent mij niet, en mijn dochter werd in België geboren, dus ze zullen haar ook niet kennen, en ze heeft ook een Afghaanse vader." (NPO1 p.27) Het dient echter te worden opgemerkt, aangezien u uw eigen Eritrese nationaliteit niet aannemelijk heeft gemaakt en geen zicht geeft op uw werkelijke nationaliteit, u bij uitbreiding ook de Eritrese nationaliteit van uw dochter T.A.G. niet aannemelijk maakt. Evenmin hebt u aangetoond dat uw dochter T.A.G. een andere nationaliteit bezit. Bijgevolg laat u het CGVS in het ongewisse over de werkelijke nationaliteit van uw dochter T.A.G. en kan haar nood op internationale bescherming niet beoordeeld worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel- en Migratiebeleid op het feit dat u niet mag worden teruggeleid naar Eritrea, het door u genoemd land van herkomst, vermits u niet over de Eritrese nationaliteit beschikt én gelet op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoeksters voeren in het verzoekschrift aan als volgt:

"Eerste middel gebaseerd op de schending van artikelen 48/6 en 62 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, artikelen 4 en 23 van richtlijn 2011/95/EU van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming, het zorgvuldigheidsbeginsel als beginsel van behoorlijk bestuur, artikelen 4 en 7 van het Handvest van de grondrechten van de EU en het recht om in elke procedure te worden gehoord als fundamenteel beginsel van het Unierecht.

Eerste onderdeel

Verzoekster wees het CGVS er per mail van 12.04.2022 op dat haar partner en vader van haar dochter eveneens een verzoek tot internationale bescherming heeft ingediend. Ze drong erop aan dat haar persoonlijk onderhoud werd uitgesteld en dat de dossiers samen zouden behandeld worden teneinde een volledig en correct zicht te krijgen op haar situatie.

Het CGVS ging in op dit verzoek en antwoordde dat het dossier van verzoekster "voorlopig 'on hold' [zal] worden gezet, tot er duidelijkheid is in het dossier van haar partner."

Desalniettemin werd enkel mevrouw A.G. opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud op 10.11.2022 en op 10.01.2023 en werd vervolgens de bestreden beslissing genomen, zonder dat haar partner, de heer S., werd verhoord en zonder dat enige vooruitgang in zijn asioldossier valt te bespeuren.

Zodoende schendt de bestreden beslissing het beginsel van behoorlijk bestuur en in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel.

Volgens de Raad van State vereist het zorgvuldigheidsbeginsel "onder meer dat het bestuur bij de voorbereiding van een besluit zorgvuldig te werk gaat en bij de besluitvorming alle daarvoor relevante aspecten betreft zodat het dat besluit met kennis van zaken kan nemen."

Het spreekt voor zich dat de heer S. een hoofdrol speelt in het leven van verzoekster en haar dochter. Hij is haar huidige partner en tevens de vader van T.A.G.. Het koppel woont momenteel samen met hun dochter in een familiewoning van het OCMW te Nassogne. Bovendien vormt hun relatie een van de redenen waarom mevrouw A.G. Griekenland is ontvlucht.

Deze relatie maakt een terugkeer naar haar herkomstland onmogelijk. Dit is dus een van de voornaamste redenen waarom zij in België een verzoek tot internationale bescherming heeft ingediend.

Door de bestreden beslissing te nemen zelfs nog voor de heer S. voor een eerste keer werd verhoord gaat het CGVS allesbehalve zorgvuldig te werk. Het laat na alle relevante aspecten te overwegen om tot een besluit te komen dat met kennis van zaken is genomen.

Op zijn minst om een beslissing te nemen wat betreft het asielvraagstuk van T.A.G. had het CGVS de heer S. moeten horen.

Er dient ook hier een schending van artikel 4 van richtlijn 2004/83, hetzij van artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet dat daarvan de omzetting naar Belgisch recht vormt, te worden vastgesteld. Meer bepaald schiet het CGVS te kort in de eerste fase van de beoordeling, te weten de "vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen." De samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS houdt in dat het "in deze fase van de procedure actief met de verzoeker moet samenwerken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven."

In dat opzicht wijst verzoekster op het arrest C-483/20, §40 waarin het Hof van Justitie stelt dat "de omstandigheid dat de ouder en zijn minderjarige kind verschillende migratieroutes hebben afgelegd alvorens te zijn herenigd in de lidstaat waar het kind internationale bescherming geniet, niet eraan in de weg dat de ouder wordt beschouwd als gezinslid van dat kind in de zin van artikel 2, onder j), van richtlijn 2011/95, mits die ouder aanwezig was op het grondgebied van die lidstaat voordat een beslissing werd genomen over het verzoek om internationale bescherming van zijn kind."

Verzoekster wijst in dezen eveneens op het arrest Ahmedbekova waarin het Hof van Justitie oordeelt dat de door leden van één gezin afzonderlijk ingediende verzoeken weliswaar niet gezamenlijk mogen worden beoordeeld, maar dat maatregelen kunnen worden toegepast in verband met de eventuele samenhang daartussen. Het Hof verduidelijkt dat "om het doel van spoed te verwezenlijken en om de instandhouding van het gezin te vergemakkelijken, moeten de beslissingen op de verzoeken die afkomstig zijn van de leden van één gezin en met elkaar samenhangen, snel na elkaar worden vastgesteld." In elk geval verzetten de kwalificatierichtlijn en de procedurerichtlijn (2013/32) zich ertegen "dat de beoordeling van een van die [door gezinsleden afzonderlijk ingediende] verzoeken wordt geschorst totdat de behandelingsprocedure van een van die andere verzoeken is beëindigd."

Tweede onderdeel

Een minderjarig kind wordt geacht gerepresenteerd te worden door diens beide ouders. Daaruit volgt evenzeer dat de heer S. op zijn minst in zijn hoedanigheid van vader van T.A.G. had gehoord moeten worden. De bestreden beslissing vormt immers een besluit dat haar belangen aanmerkelijk kan beïnvloeden, waardoor er een recht ontstaat om te worden gehoord. Dat recht maakt integraal deel uit van de rechten van verdediging als algemeen beginsel van het recht van de Unie. Mevrouw A.G. ontmoette de heer S. op het opblaasbootje waarmee zij Griekenland bereikte. Zij vormden een koppel in Griekenland en verwekten er hun dochter. Vervolgens noopten de bijzonder moeilijke leefomstandigheden in Griekenland en de constante belaging van het gemengde koppel hen ertoe Griekenland te ontvluchten.

De gezinsband tussen mevrouw A.G. en de heer S. is tot stand gekomen in Griekenland, het land waar verzoekster als vluchteling erkend werd en het gezin gevestigd was. Griekenland moet in dezen en naar analogie dan ook worden gezien als het land van herkomst in de zin van artikel 2, j) van de kwalificatierichtlijn.

Verzoekster merkt op dat de gezinsband tussen haar en haar partner en hun dochter feitelijk erkend werd door het feit dat zij in een gezinswoning werden ontegenwoordigd, alwaar zij tot op heden samenwonen.

Verzoekster herinnert eraan dat voor het EHRM de notie familieleden een feitelijk begrip is. Het EHRM heeft zich in deze zin al uitgesproken over de toepassing van een bepaling van het Unierecht dat voorziet in een strikte definitie van familieleden, door te herinneren dat zo'n definitie verruimd moest worden indien de omstandigheden van het geval zich daartoe lenen.

[...]

Het gezin van verzoekster, inclusief de vader van haar kind, geniet van de bescherming van artikel 8 EVRM (en van artikel 7 van het Handvest). Het begrip eenheid van gezin moet hier toepassing vinden.

Artikel 1, j) van de Kwalificatierichtlijn bepaalt dat mensen leden van eenzelfde gezin zijn "voor zover het gezin reeds bestond in het land van herkomst, de volgende leden van het gezin van de persoon die internationale bescherming geniet, die in verband met het verzoek om internationale bescherming in dezelfde lidstaat aanwezig zijn."

Overweging 19 van de Kwalificatierichtlijn verduidelijkt dat "het begrip "gezinsleden" dient te worden verruimd, waarbij rekening moet worden gehouden met de verschillende vormen van afhankelijkheid en bijzondere aandacht moet worden besteed aan het belang van het kind."

In casu werd het gezin in Griekenland gevormd en het ontstaan van de relatie tussen verzoekster en de heer S. werd door haar voorgesteld als de voornaamste reden om Griekenland te verlaten en internationale bescherming in België te zoeken.

Wanneer de samenstelling van een familie op zich een beschermingsgrond vormt, moet de eenheid van het gezin toepassing vinden.

Er is een duidelijke gelijkenis tussen een gezin dat in het herkomstland werd gevormd en een familie die in een eerste land van asiel werd gevormd. In casu moeten verzoekster, haar dochter en haar partner naar analogie als gezinsleden worden beschouwd.

Overeenkomstig artikel 23 van de kwalificatierichtlijn moet de eenheid van het gezin bewaard worden.

Door een negatieve beslissing te nemen in hoofde van mevrouw A.G. zonder de heer S. te horen gaat het CGVS niet enkel onzorgvuldig te werk, maar wordt ook de eenheid van het gezin in gevaar gebracht.

Het beginsel van de eenheid van gezin en artikel 7 van het Handvest zijn geschonden.

Tweede middel gebaseerd op de schending van artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, artikelen 7 en 24.2 van het Handvest van de grondrechten van de EU

Artikel 24 van het Handvest luidt:

"Artikel 24 Rechten van het kind

1. Kinderen hebben recht op de bescherming en de zorg die nodig zijn voor hun welzijn. Zij mogen vrijelijk hun mening uiten. Aan hun mening in aangelegenheden die hen betreffen wordt passend belang gehecht in overeenstemming met hun leeftijd en rijpheid.
2. Bij alle handelingen betreffende kinderen, ongeacht of deze worden verricht door overheidsinstanties of particuliere instellingen, vormen de belangen van het kind de eerste overweging.
3. Ieder kind heeft er recht op regelmatig persoonlijke betrekkingen en rechtstreekse contacten met zijn beide ouders te onderhouden, tenzij dit tegen zijn belangen indruist." (nadruk toegevoegd)

Verzoekster wijst erop dat het belang van het kind een essentieel element is van de bescherming onder artikel 8 EVRM:

[...]

Verzoekster dochter T.A.G. heeft een christelijk orthodoxe moeder van Eritrese origine en een islamitische vader met de Afghaanse nationaliteit. Een eventuele terugkeer zou minstens twee dramatische gevolgen met zich meebrengen die de belangen van het kind ernstig schaden.

Eenzijds is het onwaarschijnlijk dat het gezin verder samen in vrede zou kunnen leven als zij België moeten verlaten.

Anderzijds zou T.A.G. door haar gemengde afkomst nooit een normaal leven kunnen leiden in Afghanistan of in Ethiopië. Zij zou verstoten worden. Dit zou een schending inhouden van artikel 24.2 van het Handvest en van artikel 8 EVRM.

Verzoekster merkt op dat dit probleem zich stelt, onafhankelijk van de vraag welke nationaliteit verzoekster bezit. Zowel in Ethiopie als in Eritrea riskeren verzoekster en haar dochter vervolgd te worden omwille van de ethnische en religieuze verschillen tussen mevrouw A.G. en de heer S..

Uit de aanbevelingen van de HCR volgt dat een kind niet enkel als vluchteling kan erkend worden via het aan de ouders toegekende vluchtelingenstatuut, maar dat dit ook in de andere richting kan:

[...]

De vrees voor vervolging moet worden bekeken van het perspectief van het kind:

[...]

In Ethiopië is een gemengd huwelijk, en bij uitbreiding een gemengde relatie, ondenkbaar en hoe dan ook onaanvaardbaar. De Ethiopian Orthodox Tewahedo Church (EOTC) verbiedt gemengde huwelijken volledig en stelt dat vrouwen die een niet christelijke man huwen, van de gemeenschap verstoten moeten worden:

"The EOTC totally prohibit mixed marriage and these marriages cannot get the sacrament¹ of the church unless conversion happens. Not only mixed marriage but also any marriage performed outside of the church by the followers of the faith is equally condemned. These two marriages are not blessed since they are out of the commandments of God. There is no reason for the church to bless these kinds of marriage [16]. The prohibition of mixed marriage by EOTC is also clearly written in Fetha Nagast as follows: If a Christian marries an unbelieving woman, he must command her to embrace the faith; women who are believers must not marry men who are not of the faith, lest the men convert them to their faith and cause them to lose the [true] faith. If a Christian woman marries a non-Christian man, she shall be expelled from the community. If she repents and leaves him, she shall be accepted by the community as an apostate converted from her impiety." (stuk 7)

Verzoekster zou door de gemeenschap verstoten worden, wat ontegensprekelijk indruist tegen de belangen van T.A.G.. Zij kan geen normaal leven leiden in de regio Tigray.

Het hoeft geen betoog dat door de recente burgeroorlog de religieuze onverdraagzaamheid des te uitgesproken is vandaag de dag. In Asmara leidt het interreligieus geweld tot grote onrust en dodelijke slachtoffers. (stuk 8)

In deze context loopt het gezin een bijzonder hoog risico op vervolging. Dat risico op vervolging komt voort uit het feit dat verzoekster een niet christelijke verloofde heeft en uit het feit dat zij een dochter heeft met islamitisch-Afghaanse vader.

De bestreden beslissing houdt geen rekening met de belangen van het kind. Artikel 24 van het Handvest en artikel 8 EVRM zijn geschonden.

Derde middel gebaseerd op een schending van artikel 48/3, 48/4 en 48/6 van de Vreemdelingenwet

Verzoekster wijst op het arrest nr. 45 395 van 24.06.2010 waarin uw Raad een aantal principes over het bepalen van de nationaliteit van een asielzoeker heeft ontwikkeld :

"4.2.3.1. Voor de beoordeling van de voorwaarde dat de verzoekende partij de bescherming van het land van nationaliteit niet kan of, uit hoofde van deze vrees, niet wil invoeren, moet de "nationaliteit" begrepen worden als de band tussen het individu en een bepaalde Staat (HAUT COMMISSARIAT DES NATIONS UNIES POUR LES RÉFUGIÉS, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié au regard de la Convention de 1951 et du Protocole de 1967 relatifs au statut des réfugiés, Genève, 1979, heruitgave, 1992, pagina 22, § 87)."

De Raad vervolgt dat "het land van bescherming moet worden vastgesteld" en dat "[i]n geval van twijfel over de nationaliteit van de asielzoeker, of indien hij er geen heeft, over het land waar hij zijn gewone

verblijfplaats had, het beide partijen toekomt de Raad zo precies en gedetailleerd mogelijk in te lichten over de bepaling van het land ten aanzien van hetwelk het onderzoek van de beschermingsaanvraag dient te worden uitgevoerd."

De Raad stelt het CGVS aan de hand van de door de asielzoeker aangebrachte stukken en verklaringen moet beoordelen of de nationaliteit voldoende is aangetoond. De Raad vervolgt:

« Indien zij van oordeel is dat dit niet het geval is en dat het onderzoek van de aanvraag ten aanzien van een ander land dient te gebeuren, komt het haar toe dit land te bepalen door de overwegingen in rechte en/of in feite die haar tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten. Indien de verwerende partij van oordeel is dat dit land niet kan worden bepaald, omwille van de houding van de asielzoeker of om elke andere reden, en ze dus onmogelijk kan overgaan tot een onderzoek van de gegrondheid van de asielaanvraag, is het eveneens haar plicht om de redenen die haar tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten. »

In casu meent de verwerende partij dat de Eritrese nationaliteit van verzoekster niet voldoende is aangetoond. Zij laat evenwel na te bepalen ten aanzien van welk ander land het onderzoek dient te gebeuren of adequaat uiteen te zetten waarom dit land niet zou bepaald kunnen worden.

Nochtans bevat het administratief dossier voldoende elementen die tot de conclusie moeten leiden dat het onderzoek dient te gebeuren ten aanzien van Ethiopië. Zo geeft de verwerende partij in de bestreden beslissing zelf aan:

"Op basis van uw verklaringen kan worden opgemaakt dat u in Tigray, Ethiopië hebt gewoond van uw zevende of achtste jaar tot uw vijftiende (komt overeen met 1979 – 2005), van uw achttiende (2008) tot drie maanden na de geboorte van uw eerste dochter [...] in 2009, en van 2019 tot uw definitieve vertrek op 1 januari 2020 (NPO1 p.8-10, 14). Op basis van de informatie gevonden op uw verschillende facebookprofielen, kan worden toegevoegd dat u ook in 2018 in Ethiopië verbleef. U poste immers verschillende foto's in 2018 van uzelf met familieleden in Ethiopië in 2018, alsook foto's van uzelf in afstudeerkledij in maart 2018, foto's van uzelf op Ashenda vieringen (sic) in 2018 en foto's waarbij u aanwezig bent op een bijeenkomst van in het geel geklede Wolwalo voetbalsupporters, de voetbalclub van de Adi Grat Universiteit (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier) (NPO2 p. 17-18)."

En verder:

"Het feit dat u uw verklaringen in de taal Tigrinya heeft afgelegd vormt geen afdoende bewijs van uw beweerde Eritrese nationaliteit, omdat Tigrinya niet alleen in Eritrea wordt gesproken – waar er zo'n 2,5 miljoen Tigrinyasprekers zijn (zie info toegevoegd aan het administratieve dossier), maar eveneens in een aanzienlijk deel van Ethiopië – waar er zo'n 4,3 miljoen Tigrinya-sprekers zijn (...)."

Waar het CGVS verzoekster Eritrese nationaliteit betwist, staat vast dat zij Tigrinya spreekt en dus afkomstig is van hetzij Eritrea hetzij van een regio in Ethiopië waar die taal wordt gesproken. Als geoordeeld wordt dat verzoekster niet de Eritrese nationaliteit heeft, staat in ieder geval wel vast dat zij van Tigray afkomstig is.

Verzoekster legt een diploma neer, waaruit blijkt dat ze in Ethiopië school liep tot 1993. (stuk 6)

Verder betwist de verwerende partij niet dat verzoekster geboren is te Keren. Zij stelt dat daaruit niet kan worden afgeleid dat verzoekster de Eritrese nationaliteit heeft aangezien Keren tot Ethiopië behoorde ten tijde van verzoeksters geboorte. Dit moet tot de vaststelling leiden dat het onderzoek moet worden gevoerd ten aanzien van Ethiopië.

Ook de in de bestreden beslissing besproken facebook-post van verzoekster houdt een duidelijke indicatie in dat Ethiopië als land van bescherming moet worden beschouwd. Zij geeft in die post aan dat zij in Ethiopië verblijft en dat haar moeder en stiefvader van Ethiopische origine zijn.

Verzoekster had ook of facebook nog contact met familieleden die in Ethiopië verblijven en die naar alle schijn een militaire achtergrond hebben.

Verdere geeft het CGVS in de bestreden beslissing zelf aan :

« Bovendien zijn er verschillende elementen die er daarentegen op wijzen dat uw familie mogelijks banden had met het Ethiopische regime. (...) De période waarin uw vader en grootvader vóór uw geboorte en op het moment van uw geboorte als soldaat in Keren en Asmara waren gestationeerd, komt overeen met de période waarin deze steden nog in handen waren van het Ethiopische regime. (...) Al deze elementen wijzen er op (sic) dat uw familie mogelijks banden had met het Ethiopische Derg regime en dus in het kader van diens strijd tegen de Eritrese afhankelijkheidsbeweging zijn verhuisd naar plaatsen in het huidige Eritrea, zoals Keren en Asmara. »

Verzoekster heeft geen banden met enig ander land dan Ethiopië zodat er ook niet redelijkerwijze geen enkel ander land als herkomstland zou kunnen worden beschouwd.

Bijgevolg had het CGVS tot de logische conclusie moeten komen dat Ethiopie hoogstwaarschijnlijk het land van herkomst van verzoekster is. Het is dus niet onmogelijk om te kunnen overgaan tot een onderzoek van de gegrondheid van de asielaanvraag. Ethiopië moet als land van bescherming worden vastgesteld.

Verzoekster herkomstregio is Tigray. Uit de landeninformatie van het CGVS blijkt dat Tigray geteisterd wordt door een wrede oorlog met enorm veel doden en een bijzonder zware humanitaire crisis tot gevolg:

[...]

Verzoekster en haar dochter hebben hoe dan ook een gegronde vrees op vervolging. Zij moeten internationaal beschermd worden.”

2.2. Bij hun verzoekschrift voegen verzoeksters de volgende stukken:

“3. Email advocaat naar CGVS, 12.4.2022

4. Brief advocaat naar DVZ op naam van S. M., 12.4.2022

5. CGVS, email, 19.4.2022

6. A.G.S., School certificaat, 1993

7. Alex Minichele Sewenet, Fasil Merawi Tessagaye & Getnet Tadele, *Interreligious Marriage: Social and Religious Perspectives*, *Imperial Journal of Interdisciplinary Research (IJIR)*, Vol-3, Issue-6, 2017 UNOHCHR, *Statements Office of the High Commissioner for Human Rights, Inter-religious clashes in Ethiopia*, 7.5.2022”.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoekster om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat de verzoeksters nood hebben aan internationale bescherming.

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeksters om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van hun verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Zij moeten een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien

de door de verzoeksters aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeksters samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven.

Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeksters afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeksters. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeksters bepaalde aspecten van hun verklaringen niet staven met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

4. Verzoekster S.A.G. verklaart de Eritrese nationaliteit te bezitten en een vrees voor vervolging te koesteren ten aanzien van Eritrea.

5. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

"De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967."

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Internationaal Verdrag van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (Vluchtelingenverdrag).

Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *"die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waarvan hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren."*

Artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *"De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt."*

Artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet, dat de omzetting is van artikel 2, f) van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (Kwalificatierichtlijn), kent geen internrechtelijke begripsomschrijving van het begrip “land van herkomst”. Een richtlijnconforme interpretatie van dit begrip houdt in dat het moet worden begrepen in de zin van hetgeen is gedefinieerd in de voornoemde richtlijn, met name als “het land of de landen van de nationaliteit of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats” (artikel 2, n) van de voornoemde richtlijn).

Uit het voorgaande volgt dat de nood aan bescherming geboden door de voornoemde artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoekende partij of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen of de verzoeker de bescherming van dit land niet kan of om geldige redenen niet wil invoeren. Voor de beoordeling van de voorwaarde dat de verzoekende partij de bescherming van het land van nationaliteit niet kan of, uit hoofde van deze vrees, niet wil invoeren, moet de “nationaliteit” begrepen worden als de band tussen het individu en een bepaalde Staat (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié au regard de la Convention de 1951 et du Protocole de 1967 relatifs au statut des réfugiés*, Genève, 1979, heruitgave, 1992, pagina 22, § 87).

6. In het verzoekschrift wordt aangevoerd dat verweerder nalaat te bepalen ten aanzien van welk ander land dan Eritrea het onderzoek dient te gebeuren of adequaat uiteen te zetten waarom dit land niet zou bepaald kunnen worden. Verzoekster S.A.G. wijst op het feit dat zij geboren is te Keren, op de in de bestreden beslissing besproken Facebook-post, op haar contacten met familieleden in Ethiopië en op haar diploma waaruit blijkt dat zij in Ethiopië school liep tot 1993 (stuk 6 bij het verzoekschrift). Volgens verzoekster had verweerder tot de logische conclusie moeten komen dat Ethiopië hoogstwaarschijnlijk het land van herkomst van verzoekster S.A.G. is en zij wijst op landeninformatie aangaande haar beweerde herkomstregio Tigray.

Het probleem van het bewijs van de nationaliteit van de verzoekster om internationale bescherming stoot echter op moeilijkheden zowel in rechte als in feite waarmee rekening dient te worden gehouden in de redenering die wordt gevolgd.

Eenzijds bepaalt artikel 144 van de Grondwet dat geschillen over burgerlijke rechten bij uitsluiting tot de bevoegdheden van de hoven en rechtbanken behoren en anderzijds bepaalt artikel 145 van de Grondwet dat geschillen over politieke rechten tot de bevoegdheid van de rechtbanken behoren, behoudens de bij de wet gestelde uitzonderingen. De Raad heeft bijgevolg geen rechtsmacht om kennis te nemen van geschillen die betrekking hebben op burgerlijke rechten of om kennis te nemen van geschillen die betrekking hebben op politieke rechten die de wetgever hem niet uitdrukkelijk heeft toegewezen. Aangezien de geschillen betrekking hebben op een nationaliteit van een persoon die niet een door de wetgever aan de hoven en rechtbanken onttrokken politiek recht tot voorwerp hebben, heeft de Raad geen rechtsmacht om de nationaliteit van de verzoekster om internationale bescherming te bepalen, noch om te beslissen welke nationaliteit deze bezit, of hij er meerdere heeft dan wel of hij staatloze is.

Derhalve blijkt dat het niet aan verweerder toekomt aan verzoekster S.A.G. een nationaliteit toe te schrijven die zij zelf niet beweert te bezitten. Verweerder moet geen onderzoek voeren om het tegenbewijs aan te tonen. De Raad heeft evenmin rechtsmacht om zelf de nationaliteit(en) van verzoekster S.A.G. te bepalen, noch om te beslissen of zij staatloze is.

Het behoort tot de bevoegdheid van de Raad om, op basis van de door verzoekster S.A.G. verstrekte verklaringen en documenten, uit te maken of de voorgehouden nationaliteit al dan niet geloofwaardig en aannemelijk is. Immers het verzoek om internationale bescherming van verzoeksters dient te worden afgewogen tegen het land van nationaliteit of, indien staatloos, van herkomst. Hierbij berust de bewijslast bij verzoeksters en is het hun verantwoordelijkheid om hun beweerde identiteit, nationaliteit en regio van herkomst aan te tonen en dit door middel van authentieke identiteitsdocumenten ondersteund door geloofwaardige verklaringen of, wanneer ernstige juridische en/of materiële moeilijkheden worden aangetoond om een sluitend bewijs voor te leggen, op basis van coherente verklaringen desgevallend ondersteund door concrete en objectieve informatie.

De in het verzoekschrift aangehaalde rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 2010 betreft individuele gevallen heeft en geen precedentwaarde die bindend is (RvS 6 november 2002, nr. 112.347).

Gelet op wat volgt dient te worden besloten dat verzoekster S.A.G. haar beweerde Eritrese nationaliteit op geen enkele wijze aannemelijk maakt.

7. Samen met verweerder wordt vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan de voorgehouden Eritrese nationaliteit van verzoekster S.A.G., gelet op het volgende:

- Verzoeksters bewering dat zij een geboorteakte zou hebben gehad van Keren waarop stond dat zij de Eritrese nationaliteit had, is niet zinnig omdat Eritrea pas officieel onafhankelijk werd na een volksreferendum in 1993 en zij aldus geboren werd vóór de onafhankelijkheid van Eritrea, toen Keren nog deel uitmaakte van Ethiopië.
- Op het moment van haar vlucht in 1992 was Eritrea nog steeds geen officiële aparte staat, dus zouden verzoekster S.A.G. en haar moeder bij aankomst in Soedan de Ethiopische nationaliteit hebben gehad.
- Verzoekster S.A.G. maakt de beweerde Eritrese origine van haar ouders niet aannemelijk. Zo legde zij inconsistente verklaringen af over de geboorteplaats van haar moeder en plaatste zij een bericht op Facebook met een heel ander weergave van de herkomst van haar ouders.
- De verklaringen van verzoekster S.A.G. over de oorzaak van het vertrek van haar en haar moeder uit Keren en Asmara is niet aannemelijk. De periode waarin haar vader en grootvader vóór haar geboorte en op het moment van haar geboorte als soldaat in Keren en Asmara waren gestationeerd, komt overeen met de periode waarin deze steden nog in handen waren van het Ethiopische regime. Verzoeksters relaas wijst erop dat haar familie banden had met het Ethiopische Derg-regime en dat haar familie op de vlucht sloeg toen EPLF Asmara veroverde op 24 mei 1991 en de onafhankelijkheid van Eritrea uitriep. Er kan dan ook niet worden ingezien waarom de moeder van verzoekster S.A.G. de Eritrese nationaliteit zou aannemen, als haar eigen echtgenoot en eigen vader net werden vermoord door de stichters van de nieuwe Eritrese staat.
- De bewering dat S.A.G. en haar moeder zich nooit als Eritreeërs staatsburgers hebben laten registreren, noch in Ethiopië, noch in Soedan, is geenszins geloofwaardig.

8. In het verzoekschrift wordt aangehaald dat de gemengde relatie van verzoekster S.A.G. en haar Afghaanse partner ondenkbaar en onaanvaardbaar is in Ethiopië, waarvoor verwezen wordt naar landeninformatie (stukken 7 en 8 bij het verzoekschrift), en dat verzoekster S.A.G. zowel in Ethiopië als in Eritrea riskeert vervolgd te worden omwille van de etnische en religieuze verschillen tussen haar en haar man.

Dienaangaande wordt herhaald dat de nood aan bescherming, geboden door de voornoemde artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van verzoekster of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen of verzoekster S.A.G. de bescherming van dit land niet kan of om geldige redenen niet wil inroepen.

Het komt niet aan verweerder of de Raad toe om louter speculatief de beweerde vrees te toetsen ten aanzien van een land waarvan niet aangetoond wordt dat zij de nationaliteit heeft (Eritrea), noch om deze vrees puur hypothetisch te toetsen ten aanzien van een land waarvan verzoekster zelf nooit aangaf de nationaliteit te hebben (Ethiopië).

9. Wat betreft verzoekster T.A.G., het dochttertje van verzoekster S.A.G., wordt opgemerkt dat niet aannemelijk wordt gemaakt dat verzoekster T.A.G. de Eritrese nationaliteit bezit, zoals wordt opgetekend in de "*inscription enfant*" van 8 februari 2022, waardoor er geen nood aan internationale bescherming ten aanzien van Eritrea kan worden aangenomen.

10. In het verzoekschrift wordt gehamerd op het belang van het kind en wordt aangehaald dat verzoekster T.A.G. door haar beweerde gemengde Eritrese-Afghaanse herkomst nooit een normaal leven zou kunnen leiden "*in Afghanistan of in Ethiopië*" en zij zowel "*in Ethiopië als in Eritrea*" riskeert vervolgd te worden omwille van de etnische en religieuze verschillen tussen haar moeder S.A.G. en haar vader.

Vooreerst wordt nogmaals benadrukt dat het land van nationaliteit essentieel is teneinde over te kunnen gaan tot het beoordelen van de aangehaalde vrees.

Het komt aan de verzoekster om internationale bescherming toe om haar beweerde identiteit, nationaliteit en regio van herkomst aan te tonen en de bevoegdheid van verweerder en van de Raad beperkt zich tot oordelen of de voorgehouden nationaliteit al dan niet geloofwaardig is op basis van de verstrekte verklaringen en documenten. *In casu* blijkt de beweerde Eritrese nationaliteit van verzoekster T.A.G. (zie “*inscription enfant*” van 8 februari 2022) niet geloofwaardig. Evenmin moet de beweerde vrees getoetst worden ten aanzien van Afghanistan of Ethiopië, landen waarvan verzoeksters niet aanvoeren noch aantonen de nationaliteit te bezitten.

Tevens wordt onderstreept dat de algemene bepaling dat het belang van het kind de eerste overweging is bij elke beslissing die het kind aangaat, geen afbreuk doet aan de eigenheid van het asielrecht, waar artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet in uitvoering van Europese regelgeving en van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. De aangehaalde schendingen van artikel 24 van het Handvest en artikel 8 van het EVRM zijn niet dienstig.

11. In het verzoekschrift wordt aangevoerd dat de vader van verzoekster T.A.G. op zijn minst in zijn hoedanigheid van vader gehoord had moeten worden, gezien de bestreden beslissing een besluit vormt dat haar belangen aanmerkelijk kan beïnvloeden, waardoor er een recht ontstaat om te worden gehoord.

Bovenop de vaststelling in het feitenrelaas van het verzoekschrift (p.3) waarin gesteld wordt dat “*Als verzoeker om internationale bescherming bevindt de heer S. zich in de feitelijke onmogelijkheid om zijn vaderschap te laten erkennen*” dient verwezen te worden naar artikel 57/1 § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Voormeld artikel luidt als volgt: “*Een vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming indient, wordt vermoed dit verzoek eveneens in te dienen namens de hem vergezellende minderjarige vreemdeling(en) over wie hij het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent (op grond van de wet die van toepassing is overeenkomstig artikel 35 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van Internationaal Privaatrecht). Dit vermoeden blijft bestaan tot op het moment dat er een definitieve beslissing met betrekking tot het verzoek om internationale bescherming wordt genomen, zelfs indien de hiervoor vermelde minderjarige vreemdeling intussen de meerderjarigheid heeft bereikt.*”

In casu diende verzoekster S.A.G. een verzoek om internationale bescherming in op 30 september 2021. Dit verzoek werd conform artikel 57/1 § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet eveneens ingediend namens haar dochtertje, verzoekster T.A.G. (zie ook “*inscription enfant*” van 8 februari 2022, “*l'enfant [...] suit la procédure d'asile de sa mère*”). Aangezien T.A.G. geboren werd op [...] 2022 en ten tijde van de persoonlijke onderhouden van 10 november 2022 en 10 januari 2023 respectievelijk 10 maanden en 1 jaar oud was, werd verzoeksters moeder, S.A.G., gehoord over het verzoek om internationale bescherming van verzoekster T.A.G..

Uit de notities van de persoonlijke onderhouden blijkt dat verzoekster S.A.G. de motieven inzake T.A.G. uiteen heeft kunnen zetten (notities 10 november 2022, p. 27-28; notities 10 januari 2023, p. 19). In het verzoekschrift wordt nagelaten aan te geven wat de vader dan wel had willen vertellen of toevoegen indien hij gehoord had geweest. In het verzoekschrift worden geen valabele elementen bijgebracht die de echtgenoot/vader zou hebben aangevoerd indien hij een persoonlijk onderhoud had gehad en die zouden hebben kunnen leiden tot een andere afloop van de procedure. Er wordt immers geenszins geconcretiseerd welke specifieke omstandigheden hij dan wel zou hebben besproken die de beslissing van verweerder omtrent het verzoek om internationale bescherming van verzoekster T.A.G. (en/of verzoekster S.A.G.) hadden kunnen beïnvloeden en zouden hebben kunnen leiden tot een andere afloop van de procedure.

Er kan dan ook geen schending van het hoorrecht worden aangenomen.

12. In het verzoekschrift wordt aangeklaagd dat de beslissing inzake verzoeksters S.A.G. en T.A.G. genomen werden zonder de echtgenoot/vader te horen en/of zonder diens procedure verder af te

wachten, hoewel verweerder op 19 april 2022 nog aangaf de behandeling van het dossier van verzoekster S.A.G. voorlopig “on hold” te zetten tot er duidelijkheid was in het dossier van de echtgenoot (stukken 3, 4 en 5). Volgens het verzoekschrift moet het begrip eenheid van gezin hier toepassing vinden.

Verzoeksters tonen noch met de verwijzingen naar regelgeving - waaronder artikel 23(2) van de Kwalificatierichtlijn dat bepaalt dat de lidstaten waarborgen dat gezinsleden van de persoon die internationale bescherming geniet die zelf niet in aanmerking komen voor dergelijke bescherming aanspraak kunnen maken op de in de artikelen 24 tot en met 35 genoemde voordelen, overeenkomstig de nationale procedures en voor zover verenigbaar met de persoonlijke juridische status van het gezinslid - noch met de citaten uit (Europese) rechtspraak aan hoe het principe van de eenheid van het gezin tot gevolg zou hebben dat hun echtgenoot/vader zou moeten worden gehoord in hun procedure. Evenmin wordt aangetoond dat verweerder nog geen beslissing mocht nemen inzake hun verzoek om internationale bescherming.

Het enkele feit dat verweerder op 19 april 2022 aan de advocaat van verzoekster meedeelde dat het persoonlijk onderhoud van 20 april 2022 geannuleerd werd en dat de behandeling van het dossier van verzoekster S.A.G. voorlopig “on hold” werd gezet tot er duidelijkheid is in het dossier van de echtgenoot (stukken 3, 4 en 5), houdt overigens geenszins in dat verweerder het verzoek om internationale bescherming in hoofde van verzoekster(s) niet naar eigen goeddunken kon hernemen en afronden, zonder de echtgenoot/vader te horen en/of zonder diens procedure af te wachten. Bovendien blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud van 10 januari 2023 dat de *protection officer* aan verzoekster aangaf: “Op dit moment werd uw partner denk ik nog niet uitgenodigd voor een interview. Aangezien hij de Afghaanse nationaliteit heeft, zal zij beoordeling ten opzichte van Afghanistan zijn. Het is dus mogelijk dat u al een beslissing krijgt, terwijl u partner nog even moet wachten op een beslissing.” (notities 10 januari 2023, p. 21).

Het doel van het verzoek om internationale bescherming bestaat er overigens geenszins uit om het recht op eerbiediging van het gezins- en familieleven te waarborgen of te horen bevestigen doch wel om na te gaan of de vreemdeling mogelijks bescherming nodig heeft tegen vervolging in het land van herkomst omwille van één van de in het Verdrag van Genève vermelde gronden (artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet) of ingevolge het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming (artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet). De aangevoerde schending van artikel 7 van het Handvest van de Europese Unie wordt niet aangenomen.

13. De Raad stelt vast dat verzoeksters geen concrete elementen aanbrengen die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hen uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoeksters toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar ze evenwel geheel in gebreke blijven. Ze komen immers in wezen voor het overige niet verder dan het geven van theoretische uiteenzettingen en het verwijzen naar (nationale en internationale) rechtspraak. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht. Verzoeksters slagen er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

14. De Raad stelt verder vast dat verzoeksters in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voeren tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hen in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hen voorgehouden nood aan internationale bescherming.

15. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kunnen verzoeksters het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeksters een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet ten aanzien van hun voorgehouden land van herkomst, *in casu* Eritrea.

16. Verzoeksters beroepen zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus.

Noch uit hun verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat verzoeksters voldoen aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Wat betreft de aangevoerde – maar niet verder uitgewerkte – schending van artikel 4 van het Handvest van de Europese Unie, het welke bepaalt dat “*Niemand mag worden onderworpen aan foltering of aan onmenselijke of vernederende behandelingen*”, dient te worden opgemerkt dat dit artikel inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeksters een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, maken verzoeksters niet aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Eritrea, gelet op het feit dat verzoeksters de door hen beweerde herkomst uit Eritrea niet aantonen.

Verzoeksters tonen gelet op het voormelde niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat ze bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

17. Waar verzoeksters in uiterst ondergeschikte orde vragen om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, tonen verzoeksters echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen ze aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien november tweeduizend drieëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS